

Programma voor de maanden maart en april

Kijk altijd voordat u wilt deelnemen aan een activiteit op onze website www.ivn.nl/afdeling/baarlo-maasbree voor de meest actuele informatie!!

- Zo. 17 mrt. Mossen ontdekken aan de hand van foto's! Locatie: het kasteelpark in Baarlo met Jan en Riek Kersten. Start om 9.30 uur vanaf de watermolen bij de Sprunk aan de Sprunklaan in Baarlo.
- Za. 23 mrt. Nederland Schoon. Opruimactie i.s.m. Venlo Schoon bij de Barbara's Weerd in Arcen. Voor meer informatie: <https://venloschoon.com/nl/agenda>
- Woe. 27 mrt. Feestelijke Algemene Ledenvergadering i.v.m. ons 40-jarig jubileum!
Na de pauze geeft Willy de Koning een lezing over de bever. Vanaf 20.15 uur zijn ook andere belangstellenden van harte welkom in Aan 't Paedje, Zuivelstraat 3a in Baarlo.
- Zo. 7 april Excursie plantenwerkgroep naar het Beesels Broek. We vertrekken om 9.00 uur vanaf de p-plaats bij de Geldmaat, Napoleonsbaan Zuid 1 in Baarlo. Zie artikel in dit krantje.
- Za. 20 april Vogelexcursie in de Grootte Peel. We vertrekken om 8.30 uur vanaf de Geldmaat in Baarlo. Neem uw verrekijker mee!

Kijk voor meer IVN-activiteiten in de buurt op de website van onze collega-afdelingen!

Website: www.facebook.com/ivnbaarlomaasbree
e-mail adres: www.ivn.nl/afdeling/baarlo-maasbree
IVN-baarlo-maasbree@hotmail.com

www.instagram.com/ivnbaarlomaasbree

Rabobank
Venlo e.o.

Voor € 20,- per jaar bent u lid. U kunt dan meedoen met alle activiteiten en u ontvangt maandelijks ons krantje met info en het programma.

ivn natuur
educatie
Baarlo-Maasbree

 Beleef de natuur

Ós Greun Blaedje

Maart 2024

Afd. Baarlo Maasbree

Op 22 maart 2024 is het 40-jaar geleden dat IVN Baarlo-Maasbree werd opgericht. Op woensdag 27 maart 2024 vieren we deze mijlpaal tijdens de Algemene Ledenvergadering, die om 19.30 uur begint in Aan 't Paedje te Baarlo.

U bent natuurlijk allemaal van harte uitgenodigd om op deze avond aanwezig te zijn.

Met uw aanwezigheid laat u zien dat u tevreden bent met de gang van zaken en dat u ons bestuur een hart onder de riem steekt. Mede door de inzet van zowel eigen leden als vrijwilligers van andere verenigingen kunnen wij u trakteren op een gevarieerd jaarprogramma.

Na afloop van het officiële gedeelte van de vergadering, volgt er een pauze en daarna geeft Willy de Koning een presentatie over 'De Bever'. Vanaf 20.15 uur zijn ook niet-leden van harte welkom om aan te sluiten. Graag tot ziens op woensdag 27 maart in Aan 't Paedje!

Bestuur IVN Baarlo-Maasbree

Beleef de Lente is van start gegaan!

De camera's van Beleef de Lente van Vogelbescherming Nederland staan weer aan! Iedereen kan weer meegenieten van een nieuw broedseizoen. De bosuil zit al te broeden; door vroeg te beginnen verlaten de jonge bosuilen het nest op het moment dat de (zang)vogels aan hun jongen beginnen. Zo is voedsel voor de jonge uilen binnen handbereik. De vogels zijn live te volgen via www.beleefdelente.nl

Van de meest bijzondere momenten worden korte filmpjes gemaakt, zodat niemand iets hoeft te missen. Per vogel wordt een blog bijgehouden door een deskundige om uit te leggen wat er gebeurt en wat we kunnen verwachten. Ook is er een chat waar kijkers met elkaar kunnen praten over de vogels en hun vragen kunnen stellen aan de deskundigen.

Met Beleef de Lente brengt Vogelbescherming al vanaf 2007 via webcams het leven van de vogels tijdens het broedseizoen letterlijk in de huiskamers van de mensen. Dat doen ze samen met vele partners en dankzij heel veel vrijwilligers. Op deze manier kan iedereen zien hoe bijzonder vogels zijn en dat bescherming zeer noodzakelijk is. Allemaal kijken dus!!

Actieve dagvlinders vroeg in het jaar

Het laatste weekend van januari scheen de zon volop en dat heeft overwinterende vlinders verleid om uit hun winterschuilplaatsen te komen. Op tientallen plekken werden vlinders gezien, vooral dagpauwoog, atalanta en citroenvlinder.

De citroenvlinder overwintert in klimop en met zulke zonnige dagen kruipt de vlinder eruit en gaat op pad. De dagpauwoog is het meest gezien, gevolgd door atalanta en citroenvlinder. De andere vlinderoverwinteraars, kleine vos, grote vos en gehakkelde aurelia, werden maar enkele malen gemeld. De dagpauwoog zit in de winter op koele beschutte plekken, onder andere in schuurtjes, bunkers en ook binnenshuis op zolders. Door de felle zon ontwaakten ze uit hun winterslaap en werden naar buiten gelokt. Maar omdat de luchttemperatuur niet ver boven de tien graden uitkwam, konden ze alleen na lang zonnen actief worden. Ze zullen weer wegkruipen en pas op zonnige voorjaarsdagen flink gaan vliegen, wanneer de temperatuur tegen de vijftien graden komt. Datzelfde geldt voor de citroenvlinder. Deze zit niet in schuurtjes of binnenshuis, maar kruipt weg in groenblijvende struiken zoals klimop en coniferen. Op plekken uit de wind en beschenen door de zon werd het in die struiken zo warm dat de citroenvlinders ook tevoorschijn kwamen.

De atalanta is een ander verhaal, want deze heeft geen winterslaap zoals dagpauwoog en citroenvlinder. De atalanta, een trekvlinder die vroeger zelden of nooit in Nederland overwinterde, gaat in rust bij lage temperaturen en wordt weer actief als het zonnig en warmer wordt. Strenge vorst kan de atalanta niet hebben. Maar de paar graden dat het deze winter gevoren heeft, kunnen ze prima overleven. Ook de andere vlinderoverwinteraars hebben geen last van die paar graden vorst. Ze gaan, net als dagpauwoog en citroenvlinder, wel in winterslaap en kunnen temperaturen van minus tien of vijftien uitstekend aan.

De gehakkelde aurelia is daar een van en deze vlinder is ook al een paar maal gezien. Deze soort, die in het hele land voorkomt, is altijd wat later dan dagpauwoog en citroenvlinder. Waarschijnlijk heeft de gehakkelde aurelia net wat hogere temperaturen nodig om tevoorschijn te komen. Ook de twee andere vlinderoverwinteraars, kleine en grote vos, zijn nog maar weinig gezien.

De actieve vlinders van het laatste weekend van januari, in volgorde van aantal waarnemingen.

Boven, van links naar rechts: dagpauwoog, atalanta, citroenvlinder.

Onder: kleine vos, gehakkelde aurelia, grote vos.

Bron en foto's: Kars Veling, [De Vlinderstichting](#)

Verslag mossenexcursie 18 februari 2024

Mossen zijn een belangrijke schakel in ecosystemen: ze produceren zuurstof, beschermen tegen erosie, scheppen een gunstig microklimaat voor ontkieming van allerlei soorten zaden en vruchten en bieden leefruimten aan vele kleine insecten. Hoog tijd om aandacht te besteden aan deze bijzondere plantjes. Helaas is het weer na de prachtige carnavalsweek omgeslagen en is er voor vandaag regen voorspeld. Er staan desalniettemin 13 belangstellen bij de visvijver Mortelsven om met Jan en Riek op pad te gaan. Gelukkig is het in het begin van de wandeling nog droog en we bewonderen de mosjes die op de bomen om ons heen staan.

Jan legt uit dat voor de industriële revolutie al veel mossen op bomen voorkwamen, maar door de uitstoot van met name zwavel door de verbranding van steenkool, waren die mossen verdwenen. Vanaf de eeuwwisseling is men overgegaan naar het gas als nieuwe energiebron en hierdoor ging de uitstoot van zwavel enorm omlaag. Het gevolg was een gestage terugkeer van de mossen op bomen. Deze mosjes behoren tot de epifyten, dat zijn planten die leven op andere planten of op afgestorven delen van planten, zonder dat zij daaraan water of voedingsstoffen onttrekken. Ook algen en korstmossen behoren tot deze groep.

Op de bomen zien we: Gesnaveld klauwtjemos, Gedraaid knikmos, Bleek boomvorkje, Gewoon schijfjesmos met broedkorrels, Gewone haarmuts, Klein tuitmos, Knotskroesmos en Broedhaarmuts.

Bleek boomvorkje door het loepje bekeken.

Groot rimpelmos met sporenkapsels

Sporenkapsel door het loepje

Rond boogsterrenmos

Knots kroesmos, foto Martin van Bommel

Ook soorten die op de grond voorkomen hebben onze aandacht. We noemen de mossen die zich voornamelijk op grond vestigen; de terrestrische soorten. We zien: Haarmos, Groot rimpelmos, Gewoon pluisjesmos, Zandhaarmos, Gewoon dikkopmos, Fijn laddermos, Groot laddermos, Braamknikmos, Rond boogsterrenmos, Thujamos.

Rond 11.30 uur houden we het voor gezien, na een regenachtige maar zeer leerzame ochtend.

Tekst: Els

Foto's: Suzanne en Martin van Bommel

Boomleeuwerik in de Meeren

Op vrijdag 16 februari hoorde ik de eerste boomleeuwerik uitbundig zingen. Tijdens het vaste uitlaatrondje met het hondje waren deze ochtend veel vogelgeluiden te herkennen, zoals vink, koolmees, zwarte specht, groene specht, zanglijster, merel, boomkruiper, roodborst, grote bonte specht en als kers op de taart de prachtige melancholieke klanken van de boomleeuwerik. Zodra de temperatuur boven de tien graden uitkomt, zeker als de zon schijnt en er weinig wind is en dat is in ons nieuwe klimaat geen uitzondering, kun je de boomleeuwerik horen.

In maart is het hoogtepunt van de zang, als de mannetjes tegen elkaar inzingen. Melancholie is het kenmerkende van de zang van de boomleeuwerik, die heel anders klinkt dan de drukke zang van de veldleeuwerik. Het zijn series met prachtige, volle fluittonen. Een zingend mannetje gebruikt soms wel tientallen strofen, die hij steeds in dezelfde volgorde voordraagt en waaraan hij individueel te herkennen is.

Meestal laat hij zich vanaf grote hoogte horen, zoals een echte leeuwerik betaamt, rondjes draaiend in lichte golfvlucht. Opvallend zijn de lange brede vleugels en het korte staartje. Eenmaal beneden versmelt de boomleeuwerik met zijn omgeving. Kom je te dichtbij dan drukt hij zich tegen de grond om pas vlak voor je voeten op te vliegen. Krijg je hem te zien let dan op het korte kuifje en het zwart-witte vlekje aan de rand van de vleugels. Dan weet je zeker: ik zie een boomleeuwerik.

De vogel broedt van maart tot en met juli, soms tot in augustus op schrale zand- en heidegronden. Het nest wordt op de grond gebouwd en er worden twee legfels van 3-5 eieren gelegd. Nadat het vrouwtje 12-15 dagen op de eieren heeft gebroed, komen ze uit en verlaten de jongen al na 10-12 dagen het nest. Zo'n 5 dagen later kunnen ze pas vliegen. De jongen van het eerste legsel blijven vaak in de buurt bij het tweede legsel, waardoor in het najaar vaak groepjes ontstaan van ongeveer tien vogels.

De broedgebieden van de boomleeuwerik zijn te vinden op de hogere zandgronden (Utrechtse Heuvelrug, Veluwe en Oost- en Zuid- Nederland) en de duingebieden. De voorkeur gaat uit naar voedselarme en leemarme zandgronden, zoals langs stuifzanden, deels dichtgegroeide stuifzanden met vliegdennen, heideterreinen, schrale dennenbossen met kapvlakten, brede brandgangen of zandwegen, in zandige militaire oefenterreinen en in droge zandige duinheidegebieden. Het voedsel van de boomleeuwerik bestaat voornamelijk uit insecten, maar in de winter en zelfs in de zomer eten ouders redelijke hoeveelheden zaden en grassen. De jongen worden wel geheel gevoed met insecten, voornamelijk rupsen, maar ook kevers, vliegen en spinnen.

Kijk voor meer informatie op: <https://www.vogelbescherming.nl/ontdek-vogels/kennis-over-vogels/vogelgids/vogel/Boomleeuwerik>

Tekst: Els

Bron: Vogelbescherming.nl

Broedgeval van de Raaf (*Corvus corax*) binnenkort in Baarlo-Maasbree?

We hebben het over het grootste familielid van alle kraaiachtigen. Het verschil tussen Kraai en Raaf is op afstand vaak lastig maar er is een duidelijk verschil in grootte. De Raaf is met 54-67 cm gemiddeld 10 cm groter dan de Kraai en bij de spanwijdte (115-130 cm) zien we een verschil van 10-30 cm. Het zwarte verenkleed heeft een groene tot blauwpaarse metaalglans. De snavel is fors en licht gebogen.

Een karakteristieke vlucht, vaak op grote hoogte, en een vrij snelle vleugelslag. Zweeft ook vaak als een roofvogel dit in tegenstelling tot de Kraai. Vaak in paren. Kenmerkend is ook de wigvormige staart.

De Raaf heeft meerdere geluiden maar het rauw, rollende “kroa-kroa” is het vaakst te horen. Het is een alleseter die in de winter graag overschakelt op aas.

Door vervolging verdween de Raaf begin twintigste eeuw als Nederlandse broedvogel. Het laatste broedgeval vond in 1928 plaats bij Nijkerk. Tussen 1969 en 1992 werden 196 voornamelijk uit Duitsland afkomstige Raven uitgezet op verschillende locaties. Het leidde tot eerste broedgevallen in 1976 en een langzaam toenemende broedpopulatie die pas rond 1990 echt vleugels kreeg.

Momenteel is de populatie uitgegroeid tot ruim 1000 exemplaren met ruim 200 broedparen.

In Limburg zagen we de eerste Raven in de zeventiger jaren maar de doorbraak kwam pas vanaf 1990. In natuurgebieden Hamert bij Arcen, Ballonzuilbossen Venray, Grootte Peel Ospel en Meinweg in Midden-Limburg zijn plekken waar deze soort regelmatig wordt gespot.

Vanaf het begin van deze eeuw zien we steeds vaker deze soort in Noord-Limburg en langzaam maar zeker ook in onze omgeving. De eerste waarneming uit Baarlo-Maasbree dateert van 1 april 1999 door Hans Custers in het Berckterveld met een overvliegend paar. Broedend paartje nabij attractiepark Toverland Kronenberg en vermoedelijk in 2023 in het Schuitwater Lottum

Het afgelopen half jaar zijn twaalf maal een of twee Raven waargenomen in de voormalige gemeente Maasbree en dan met name in de buurtschappen Rooth, Dubbroek, De Meeren en Heldense Bossen. Dit lijkt de opmaat te worden voor een nest in onze dorpen.

Ik gok op Dubbroek.

Jan Peeters

*De Oost-Duitse Raven van Geert Custers
(kijk naar de vorm van de staart!)*

De Raaf bij het Toverland Kronenberg van Hans-Peter Uebelgunn

De paddentrek

De paddentrek is dit jaar al zeer vroeg op gang gekomen. De zeer warme nachttemperaturen van rond de 10 graden in de week van Carnaval vormden een voorlopig hoogtepunt in de paddentrek.

Er waren in onze provincie al veel natuurbeschermers actief om de padden een veilige oversteek te geven. We zien op de foto op de volgende bladzijde een paddentandem; het mannetje zit bovenop de rug van het vrouwtje en lift mee. Tijdens deze paargreep of amplexus houdt het mannetje zich gedurende een periode van enkele dagen stevig aan haar vast. Om zijn greep op het vrouwtje vol te houden, beschikt het mannetje over enkele speciale aanpassingen. Zo zijn de voorpoten stevig gespierd en opvallend dikker dan de voorpoten van de vrouwtjes. Ook heeft het mannetje aan de duimen van zijn voorpoten speciale wrattige kussentjes, waarmee ze meer grip hebben op de gladde huid van het vrouwtje. Naast lichamelijke aanpassingen vertonen de mannetjes ook aangepast gedrag tijdens de trek en de paartijd. Zo proberen ze concurrenten van zich af te houden door met de achterpoten te schoppen. Mannetjes die door een seksegenoot gegrepen worden slaken een alarmkreet om de belager op zijn fout te wijzen. Als het vrouwtje de eitjes afzet, bevrucht het mannetje deze met zijn sperma. Bij alle kikkers en padden is er sprake van uitwendige bevruchting.

Door de hoge temperaturen zijn al veel padden op paddentrek. Het gebeurt vaker dat ze vroeg aan de paddentrek beginnen, maar dit jaar zijn het er opvallend veel. Na hun winterrust waarin ze weggekropen zaten onder een hoop bladeren of zich verscholen hielden in een holletje onder een stapel planken of stenen, zijn de dieren nu op weg naar het water waar ze jaren eerder als paddenvijze leefden en als klein padje het water verlieten. Het water is de plaats waar ze zullen paren en hun eiersnoeren afzetten. Tijdens hun tocht naar het water moeten de padden vaak verkeerswegen oversteken. Om te voorkomen dat ze hierbij worden doodgereden zijn er in het hele land vrijwilligers actief als paddenraper om deze dieren, maar ook kikkers en salamanders, veilig naar de overkant te loodsen.

De mannetjes ontwaken als de gemiddelde temperatuur overdag 8 tot 10 graden Celsius is en dat ongeveer drie dagen zo blijft. Aangezien de mannetjes stukken kleiner zijn dan de vrouwtjes warmen ze eerder op. Voor vrouwtjes is er ongeveer een week lang zo'n temperatuurgemiddelde nodig om op te warmen. Maar ook de luchtvochtigheid is van invloed op de paddentrek. De dieren gaan het liefst op pad als het vochtig is, omdat ze een huid hebben die gevoelig is voor uitdroging. Ze komen 's avonds in beweging, omdat ze dan minder kans hebben om opgegeten te worden door een hongerige buizerd of reiger.

Mocht het toch weer kouder worden en flink gaan vriezen, dan kan het zijn dat de paddendril bevroest en veel nakomelingen het niet redden. Maar de weersvooruitzichten zijn gunstig wat dat betreft. Een pad kan ongeveer twaalf jaar oud worden.

Wil je ook meehelpen met de paddentrek?

Kijk op: <https://www.padden.nu/Werkgroepen/>

Lezing over de bever door Willy de Koning

Na afloop van het officiële gedeelte van de Algemene Ledenvergadering geeft Willy de Koning een lezing over de bever.

Al sinds 2007 volgt en filmt Willy de Koning bevers. Veel in Limburg maar ook in bijvoorbeeld de Biesbosch. Uit de enorme hoeveelheid beeldmateriaal en opgedane kennis heeft ze al diverse films samengesteld met een compleet en actueel verhaal over het leven van de bever. Tijdens de lezing wordt de door haar gemaakte film 'Bevers in Nederland' vertoond.

Dat is af en toe heel verrassend, zelfs voor de kenners. Met beelden van knagende bevers, bevers die een geurmerk maken, aandoenlijke geluidjes van jonge bevertjes vanuit een burcht, stoeipartijen tussen volwassen bevers en hun jongen, bevers die op hun gemak de vacht verzorgen of een bever die over land loopt.

Tijdens de lezing – aan de hand van een kleurrijke en veelzijdige PowerPoint - gaat ze in op de leefwijze van de bever, z'n uiterlijke kenmerken, de vele soorten sporen die het dier achterlaat, de leefomgeving, z'n aanpassingsvermogen en de invloed van de bever op zijn omgeving. Verder komen de oorzaken van het verdwijnen van de bever, zo'n 200 jaar geleden, aan de orde en de herintroducties die sinds de jaren 80 van de vorige eeuw plaatsvonden. Ze besteedt aandacht aan de regionale beverpopulatie, neemt ruim de tijd voor het beantwoorden van vragen en gaat in op de huidige discussies over bevers die overlast veroorzaken.

Over de avonturen met bevers, tijdens de talloze uren op de oever en in haar kano, valt natuurlijk van alles te vertellen. In 2012 kwam bij KNNV-Uitgeverij een boek van Willy de Koning uit over haar belevenissen met bevers, 'Avonden aan de Waterkant' getiteld. In 2015 werkte de natuurfilmster mee aan de bioscoopfilm 'Holland, Natuur in de Delta' waarvoor ze beeld- en geluidsopnamen maakte. Ze werkte mee aan diverse items over bevers op regionale en landelijke radio en televisie. Voor het boek 'Gewilde Dieren' (2021) over herintroducties van dieren in Nederland schreef ze een hoofdstuk over de bever.

Willy de Koning geeft lezingen door het hele land en neemt dan tal van 'beverattributen' mee, zoals een jas van beverbont, bevertanden en een beverschedel, beverkeutels en takken met knaagsporen van bevers. Als het lukt om tijdens veldwerk vers castoreum (bevergeil) te vinden neemt ze dit mee naar de lezing, zodat deze karakteristieke geur kan worden geroken.

Tekst en foto: Willy de Koning

Roestende Ransuilen

Tijdens de wintermaanden zie je ransuilen in groepjes, want ze brengen samen de winter door en slapen met zijn allen in een boom. Dat kan in een natuurgebied zijn, maar ook in een park, op een begraafplaats of zelfs in een tuin. Op die zogenaamde roestplaatsen zie je dan een paar tot soms tientallen ransuilen bij elkaar. Juist overdag, want dan rusten ze en in de avondschemer gaan ze op jacht. Weer lekker op zichzelf, zwerven, op zoek naar rondscharrelende muizen. 's Morgens komen ze weer bijeen in meestal dezelfde bomen. En onder die roestbomen vind je uitgespuugde braakballen waarin onverteerbare haren en botjes van de muizen zitten. Sterker, zo'n roestplaats valt vaak in eerste instantie op door de braakballen en spierwitte uitwerpselen die er onder liggen. Zeker als het om veel uilen gaat, die al een tijdje in de boom slapen, kan het een behoorlijk stinkende smerboel worden. Hm... Zouden ze daarom ransuil heten? Afgeleid van 'wat een ranzige uilen zijn het toch'? Wat blijkt: een 'ranse' is een ander woord voor sluier. De ransuil dankt zijn naam vermoedelijk aan de veertjes van het gezicht die lijntjes vormen en op een sluier lijken.

De ransuil is iets kleiner en oogt slanker dan de bosuil. Opvallend zijn de lange, vaak omhooggerichte oorpluimen en de oranjegele ogen. Hij komt voor in diverse landschapstypen waar open veld aanwezig is met voldoende veldmuizen. De ransuil broedt veelal in oude nesten van eksters of kraaien.

's Winters verzamelen ransuilen zich in groepen, vlak bij gunstige voedselgebieden. De bovenzijde van het verenkleed is geelbruin en gemarmerd, als 'boomschors'. De onderzijde is licht roestgeel met donkere lengtestrepen. Bij gevaar of verstoring drukt de uil de veren tegen het lichaam en steken de oorpluimen omhoog. De lichaamsvorm is dan lang en dun. Dan valt ook de contrastrijke, ronde gezichtssluiers op. In rust hangen de veren losjes langs het lichaam. De oorpluimen hebben niets met horen te maken. De oren van een uil zijn een soort kleine gaten in de schedel aan de zijkant van de kop naast of achter de ogen, net hoe je kijkt. Er liggen veren plat overheen. Die pluimen bovenop de kop geven vooral het gemoed aan: bij een alerte uil staan ze overeind en bij een ontspannen uil liggen ze plat.

Bron: Vogelbescherming Nederland

Foto: Laurie

Met de plantenwerkgroep naar het Beesels Broek.

Zondag 7 april starten de activiteiten van de plantenwerkgroep van dit jaar en gaan we naar het Beesels Broek; een oude Maasarm gelegen tussen Beesel en de autosnelweg A73.

Staatsbosbeheer en Het Limburgs Landschap zijn eigenaar van het natuurgebied en samen beheren ze ongeveer 80 hectare elzen- en populierenbos, afgewisseld met kleine vochtige graslandpercelen. Het Limburgs Landschap is verantwoordelijk voor ongeveer 50 ha. In de afgelopen jaren zijn hydrologische maatregelen genomen om de negatieve effecten van verdroging tegen te gaan. Het Beesels Broek ontvangt veel kwel vanuit het op Duits grondgebied gelegen hoogterras. Er lopen twee beekjes die het gebied afwateren; de Huilbeek en de Teutebeek. Het gebied bestaat vooral uit Elzenbroekbos afgewisseld met drassige weilanden en nog enkele hoog opgaande populierenbossen en wilgenstruweel. In het verleden heeft er ook turfwinning plaatsgevonden. Er bevinden zich helokrene bronnen, dit zijn bronnen waarbij het grondwater over een groot oppervlak uitstroomt.

De vegetatie is nogal afwisselend: bosanemoon, moeraszegge, dotterbloem, moerasviooltje, koekoeksbloem, stijve zegge, pluimzegge en bosbies.

In 2022 en 2023 is het gebied flink op de schop gegaan. De Huilbeek is omgelegd buiten het gebied om waarbij helaas de populatie Stengellose Sleutelbloem is verdwenen. De oude loop is gedempt, er zijn diverse weilanden afgeschrapt en de waterstand is flink verhoogd. Dit alles om een nog gevarieerdere vegetatie te krijgen.

Ook bij de excursies van de plantenwerk is iedereen van harte welkom. We vertrekken om 9.00 uur vanaf de Geldmaat in Baarlo.

Frans

Landschapsgidsencursus IVN Midden-Limburg

Het landschap, zeker dat in de eigen omgeving, krijgt steeds meer belangstelling. Wie wil er niet meer weten over de regio waarin je bent opgegroeid en/of woont? Daarom groeit de behoefte aan mensen die het landschap kunnen uitleggen. Tijdens de IVN-opleiding tot Landschapsgids in Midden-Limburg maak je uitgebreid kennis met het landschap en leer je hoe je een groep mee op pad kunt nemen.

De opleiding bestaat uit theorieavonden en praktijkochtenden. Hierbij vormen de diverse onderdelen van het landschap, zoals geologie, bodem, klimaat, water, flora, fauna en de mens, de inhoudelijke basis. Daarnaast leer je hoe om te gaan met een groep en hoe je optimaal inhoudelijk rendement en/of beleving kunt halen uit een landschapsactiviteit.

De aanmelding voor deze opleiding is geopend.

- De kosten voor deelname aan de opleiding zijn € 150,-
- Van de deelnemers wordt gevraagd om lid te zijn/worden van een IVN-afdeling.
- De opleiding start 28 augustus 2024 en duurt tot 2 juli 2025.
- De theorielessen vinden plaats op woensdagavonden in het gemeenschapshuis 't Leuke, Leukenstraat 6, 6099 AR te Beegden.
- De praktijklessen zijn op de zaterdagochtenden op verschillende natuurlocaties van Midden-Limburg.

Wil je je inschrijven voor deze opleiding? Mail dan naar:

landschapsgidsenopleiding@ivnhelden.nl en geef je naam (voor- en achternaam), huisadres, telefoonnummer en je IVN-afdeling door.

Ben je geen IVN-lid, geef dit dan aan. Ook voor vragen kun je bij dit e-mailadres terecht.